KETEBE

ISBN: 978-625-8904-34-5
© 2018 Ketebe Kitap ve Dergi Yayıncılığı A.Ş.

ketebe.com

Ketebe Yayınları: 1788

Öykü

Yayın Yönetmeni
Furkan Çalışkan

Dizi Editörü
Aykut Ertuğrul

Yayıma Hazırlayan
Merve Uygun

Düzelti
Maide Terzi

Kapak
Harun Tan

Mizanpaj
Özkan Kaya

1. BASKI

Ekim 2026
İstanbul

Ketebe Yayınları
Sertifika No: 49619
Maltepe Mahallesi Fetih
Caddesi No: 6 Dk: 2
Topkapı 34010 İstanbul
Tel: 212 612 29 30
e-mail: ketebe@ketebe.com

Baskı ve Cilt
Sertifika No. 49641
Marmara Yayıncılık Ltd. Şti.
Bahçelievler Mah. Hareket Ordusu
Sokak. No:7/1 Bahçelievler/İstanbul
Tel: 0212 554 01 31
e-mail: grafik@marmaracopy.com

© Eserin her hakkı anlaşmalı olarak Ketebe Kitap ve Dergi Yayıncılığı A.Ş.'ye aittir. İzinsiz yayımlanamaz. Kaynak gösterilerek alıntı yapılabilir.

AŞK OLSUN!

BETÜL NURATA

KETEBE

Betül Nurata

Betül Nurata, İstanbul doğumludur ve Üsküdar'da yaşamaktadır. Öykülerinde gündelik hayatın görünmeyen katmanlarını, insanın iç dünyasını ve hakikat arayışını yalın ve derinlikli bir dille işler. Öykü ve yazıları *İtibar, Post Öykü, Muhit, Muhayyel, Sabit Fikir, Cins* ve *Nihayet* başta olmak üzere çeşitli kültür ve edebiyat dergilerinde yayımlanmıştır. İlk kitabı *Yüzümü Tanı*, Necip Fazıl İlk Eserler Ödülü'ne layık görülmüştür. *Her Şey Çok Güzel Başlamıştı* adlı bir öykü kitabı, *Paşa, Durmasam Olmaz mı?* adlı bir çocuk kitabı bulunmaktadır. Nurata, hikâye okuma ve yazarlık atölyeleri düzenlemektedir.

İçindekiler

Bağlarbaşı'nda Bir Kuaför / 7
Garip Bir Yer / 15
Önce Bir Çiçekçi / 21
Hepsi Yalan / 29
Çok Anlamlı Bir Gece / 37
Paris Kuaför / 45
Ferahlık Dediğin / 55
Yanlış Kurgu / 61
Mavi Deniz / 69
Dünya Kadınlar Günü / 79

Bağlarbaşı'nda Bir Kuaför

Benim hikâyem, "Kadın" dizisinden daha beter diye başladı sözlerine. *Kadın* ne ki. Onun etrafında bin tane insan var. Benim kimim var? Anasına bir sürü laf ediyor, anaya laf edilir mi. Yok anam bakmadı, yok anam kız kardeşimi kayırdı. Benimki ne eziyetler etti de tek laf etmedim ben. Anasının kıymetini bilecek insan. Yok anası öyle etmiş böyleymiş de öteki kızını kayırmış da bunu göndermiş de. N'apalım. Ana işte. Benim anam kendi elleriyle yaktı beni. Telgrafın tellerini söyleyip durdum ömrümce. Bak ellerim tir tir titriyor ama tek laf ettim mi etmedim. Yine hürmet yine hürmet. Anam beni genç yaşımda yaktı, inan ki fındık kadardım. Hoş hâlâ öyleyim. Bakıyorum. Şurda göz süzsem elli kişi kapıda sıraya girer. Aah, ah...

Elleri tir tir titriyor,

Törpü elinde bir bıçak gibi sallanıyordu.

Anacığım ne çok içerdi bilsen. İçme be anacım derdik, yalvarırdık ablamla, ağlardık, yine de içerdi. Yatak döşek yatardı. Ne derdi vardı kim bilir. Hep düşünür dururum neden ayetelkürsi okumadı. Okusaydı ya. Hem kendini mahvetti hem bizi. Her bir yerle borç yaptı. Üç kuruşa sattı beni of.

Hadi bi kadından beklersin, ama bi anadan hiç beklemezsin. Bağımlılık ana mana dinlemiyor kızım. Alıveriyor kafesine. Of.. İçer misin bi cigara?

Çakmakla tütün buluşunca yüzü genişledi. Gerginliği gitti.

Az evvelki meseleleri anlatan hiç o değil-miş gibi moralle.

Bak şimdi öyle güzel yapıcam ki ellerini... Pırıl pırıl olacak. Burada herkes benim için sıraya girer. Böyle manikür görmedim diyeceksin. Dişimle tırnağımla öğrendim ben bu manikürü. Kolay mı. Hey gidi seneler.

Törpü elinde bir dansçı edasıyla gidip geliyor…

Anam işte, beni hacı sandığı bir adama verdi. Adam denmez böylesine. Meğer herif bunu kandırmış. Hacı adı palavradan, ticaretinin adıymış. Müşteriler yokken ne namaz ne niyaz. Zorla başımı kapattı. Hacı hanımısın sen bundan böyle dedi. Üçkâğıdın bini bin para. Olmaz olsun böylesi.

Saçları kısacık, sarı boyalı şimdi.

Beni anam yaktı ama anam... Aaah anacığım. Yine de tek laf etmişliğim yoktur. Ana dediğin helal edecek hakkını sana. Allah'tan korkarım ben. O Kadın gibi ne asilik ettim sesimi yükselttim ne de şımarıklık. Gerçi ben değil ama anam helallik istedi benden, istedi amma olan benim ömre oldu işte n'aparsın. Geçip giden ömrüme bin ah. Dayak üstüne dayak, karı üstüne karı. Şimdi anlatıp canını sıkmayayım ben, sen aydınlık kızsın, gölgemi bulaştırmam sana. Ama aklımda kalanı söylerim merak edersen. Duvarlar çok, taşlar can yakıyor, odunlar kül, kömürler kapkara. Kocaman siyah eller, sönmüş izmaritler. Şişeler mezeler… Az hazırlamadımdı Allah affetsin. Nasıl sabrettin diyorsun di mi içinden? Nasıl sabrettim… Akıl mı kaldı bende. Günlerin hepsi aynı, birbirini kovalarken, baktım bir vakit benim kızı da dövmeye kalkıyor. Yavrucak bağırıyor, baba yapma dövme, dövmee… Oy, şimdi yaşıyorum o günü. Buz gibi terler akıyor sırtımdan. Bak

tüylerime, nasıl havaya kalktı. Fındık kadar boyumla karşısına geçtim. Çığlık çığlığa. Sen misin kızanımı döven. Sen kimsin ulan pezevenk. Kusura bakma, dayanamıyorum afakanlar basıyor aklıma gelince bile.

Soluğunu zor alır gibi yakasını havalandırdı.

Ellerim suda dinleniyor. Şaşkın iki balık.

Beni görsen dedi. Sanki dev oldum. O adam küçüldü küçüldü… Ben büyüdüm büyüdüm. Sor bakalım nasıl oldu? Bak bunu sana kimse söylemez. Herkese de söylemem zaten. Ama sende anlayacak bir bakış var. Hâlden anlarsın sen. Adam bana öyle bakınca işte, vaktiyle ayetelkürsi öğrenmiş idim. Okudum üfledim. Huuuu. Derlerdi de inanmazdım. Nasıl aklıma geldi şaştım o an. Ben okumadım okuttular zaten. İçimden bir Cebrail çıktı. Her yanı yeri göğü kapladı. İnan olsun. Okuduğum gibi adam yığıldı kaldı olduğu yerde. Ağzı gözü yamuldu. Cetvel gibi katlandı pezevenk. Ay, affedersin. Kusuruma bakma. Kurban olam Allah'ım sen nelere kadirsin. Bak ayetelkürsi deyip geçme güzelim. Derdin tasan olsun olmasın oku.

Gözlerini devirdi sonra.

Bana bazı bazı modern mızmızlar geliyor, dedi.

Vakit hırsızı onlar, arsızlar.

Konuşuyorlar da konuşuyorlar. Ne şükür bilirler ne kıymet. Ulan her şeyin var evin var barkın var kocan var aşkın var. Haaa ne yok. Ayetelkürsi yok onda. Sittin sene geçse mutlu olamaz. Bak normalde inan olsun ben konuşmam, müşteri konuşur. Hep çöp. Ama sende bir şey var canım. Öğretmen misin, psikolog musun bilmiyorum, işte ilk sana söylüyorum, varsa yoksa ayetelkürsi. En az yedi defa her gün. Tamam mı, bildin mi? Ezberin var di mi? Al öyleyse benden sana hediye. Ellerini uzattı. Bağlarbaşı'nda bir kuaför vardı, o öğretmişti dersin. İnanıyorsun bana değil mi?

Başımı salladım. İnanmaz mıyım…

Bugünlere nasıl geldim sanıyorsun, dedi. Bakma tırnaklarımın karmakarışık renklerine dallı budaklı desenlerine. Normalde böyle değilim ben. Tek renk oje sürerim. Taze taze sürerim de… Bugün pek bir efkârlıyım.

Burnunu çekti. Demek, onu asıl üzen meseleye yeni geliyordu.

Şimdi ona bütün yılları sökün ettiren efkârı başkaydı demek.

Ayetelkürsi, diye devam etti. İki kelimesinden biri ayetelkürsi…

Bunu bilir bunu okurum. Adamın yığılıp kaldığı, kolunun havada asılı kaldığı güne hâlâ hayret ederim. Mucize istiyorsan al sana mucize. Her an bir mucize. Nasıl konuşuyorum nasıl soluyorum. Kurban olduğum Allah'ım beni nasıl korudu. Dağ gibi adam yığıldı kaldı ya ayaklarımın dibine hâlâ şaşarım. O gece sabaha kadar rahat bir uyku çektim. Sonra işte bu adam elini ayağını çekti tabii benden. Korktu. Kırklara karıştım sandı. İki adım yaklaşamaz oldu. Boşadım pezevengi. Boşadım amma Tarlabaşı'nda kolay mı? Kapı kırık cam kırık. *Kadın*'ın çektiği ne ki. Onun ev sahibesi vardı, işte onun yakışıklı oğlu vuruktu *Kadın*'a. Alkolik babasına yem etmedi. Mahalleliye yem etmedi. Esaslı oğlandı Allah var. Olsun, n'apalım. Benim bi yavuklum yoktu, hoş istemem zaten, ama kapı gibi ayetelkürsim vardı. Hep ayetelkürsi ile yedim içtim yürüdüm. Herkeslere ayetelkürsi okudum. Kimse bize bulaşmadı el sürmedi ise bütün bunlar hep ayetelkürsi ile. Kurban olurum Rabbime. Bakma sarı saçıma mavi tırnaklarıma… Allah dedim mi yer gök yıkılır.

Yaa… Manikür yapıyorum diye okumaz yazmaz anlamaz bellemedin di mi. Kendi çapımda her bir şeyi okudum ben de. Dergi okudum. Magazin okudum. Elifba okudum. Okudukça kendimi Tarlabaşı'nda değil, Üsküdar'ında sandım. Bak görüyor musun? Sonunda geldim buraya kondum. Tarlabaşı'ndan Üsküdar'a… Kondum da kolay mı kondum.

Manikür suyundan çıkardı, havluya sardı ellerimi.

Öyle bir müddet tutarak, sıkı sıkı.

Dişimle tırnağımla öğrendim bu işi, anlıyor musun, yetenekliydim, gayretliydim. Aslan gibiydim. Elimden her iş gelirdi. Çöp möp tuvalet bana mısın demedim. Beş yıla kalmadı dükkanımı açtım. Bakma Çekmeköy'de yerim yurdum vardı, var da zaten, ama kafam rahat etsin istedim. Elektrikle suyla uğraşamam ben. Ben adam mıyım! Kadın dediğin biraz keyif sürecek. Ben keyif sürmeyecek miyim? Alıp kahvemi içmeyecek miyim? Hem uzaklaşmak istiyordum zaten o çevreden. Dul olmak kolay mı. Bir saat trafik çekerim gerekirse, çekiyorum zaten. Trene binip bir saatte geliyorum, nem var, kim karışır. Kocam mı var dayım mı var. Oturup geliyorum, yük mü taşıyorum sanki. Alıyorum maaşımı bakıyorum rahatıma. Gerçi rahat mı değil mi bilmem ya. Çocuklar az kazanıyorum diye bileniyorlar. Hor görüyorlar. Sorsan büyüdüler. Bütün gün yatıyorlar. Hâlden anlamadıkları gibi istekleri de bitmez. İlle o telefon ille o çanta. Küçükken iyiydiler. Bak o kadar şey anlattım sana ilk defa utanıyorum.

Dudaklarını ısırdı, gözünün yaşını tuttu.

Çocuklar beni evde istemiyor biliyor musun, dedi, aklın alıyorsa söyle.

Burnunu çeke çeke…

Her şeyi sineye çektim bu zamana kadar... Ama evlat. Evlat çok başka. Hele kızımın o asiliği. Dayak yemesin diye kaç kere hastanelik oldum biliyor musun? Şimdi söylesen, olmasaydın der, bana ne der. Öldüm öldüm dirildim evlatlarım için. Benimki de can değil mi, Allah'ını seversen sen söyle. Seni üzeyim diye anlatmıyorum inan olsun, eğme başını, büzme dudaklarını. Kurban değilim ki ben. Kurban mıyım? Sende hâlden anlayan bir tip var, okumuşsun belli. Bir anaya yapılır mı bu hadi söyle? Ağlama bak, beni de ağlatıcan şimdi. Anam beni elin adamına sattı yine bir şey demedim. Anacım anacım dedim inledim gene. Gerçi geldi helallik istedi anam sonra benden, ama ne çıkar… Ah anacım ah…

Gözlerini belerterek, dalgın, bir müddet durdu öyle keder içinde.

Kim bilir nerelere aktı gitti o yarıktan.

Durdu durdu, neden sonra tırnak diplerimi deşmeye başladı yeniden.

Şurda tekke açılmış, tipime baksalar almazlar, dedi. Ama ben bu hayata hu diyerek katlanırım. Hu diyerek geçerim günleri ve geceleri. Yoksa uyku tutmaz, tutmaz da salarım kendimi köprülere. Şu koca dünyada doyacak aşım varmış, bırakmam. Tutarım tırabzanları yemin olsun bırakmam. Bırakırsam Allah gücenir. Tek çilekeş sen miydin der yüzüne bakamam. Her şey bir yana, evladın yaptığı pek koyuyor insana, zangır zangır titretiyor. Yemedim yedirdim ne ki. Yılmadan, seve seve, koklaya koklaya, öpe öpe, Tarlabaşı'nda. Kızmadan bağırmadan. Çok mu ettim acaba. Düşünür dururum birinin ahını mı aldım. Ne analar var evladının yüzüne bakmaz, başını sevmez, ağlasa susturmaz, sarılsa defeder. İçer de içer… Of…

Amaaan der gibi elini havada salladı sonra.

Baktı. Tırnak diplerim kanıyor…

Eyvah dedi, özür dileyip durdu Kadın. Vallahi hiç kanatmazdım, inan olsun deyip tuzlara boğdu.

Şimdi halledicem. Bakım yağları sürücem. En özellerinden, kenara ayırdıklarımdan. Sen benim en özel müşterimsin. Kaç yaşındasın yirmi var mısın taş çatlasın otuz. Evli misin bekar mısın? Bahtın güzel olsun emi. Benimkiler nankör çıktı. Sen vefalı ol, hep gel emi? Dedi. Pazartesileri gelme ama, izin kullanıyorum. Geçen bir müşterim gelmiş bulamamış. Ben salı günleri yokum ki burda. Belki çarşamba belki perşembe bile yokum. Belki ben bir hiçim. Burdakiler pek hırslı. Hemen çalmışlar müşterimi. Şurda yediğimiz üç lokma. Değer mi? Ona buna niye bakıcam ben, herkes kendi işine baksın di mi? Bu insanları anlamak zor. İnsan değil bunlar. Anlamaya da çalışmıcam. Kocan güzel kendin güzel evladın güzel ocağın

var aşın var, gidecek yerin var. Daha ne istersin bu hayattan. Sıkıldım daraldım deyip duruyorlar, yok bi ayetelkürsin, tabii sıkılırsın.

Ellerimi akladı pakladı. Oje süreyim diye ısrar etti. French olsun dedim, sevindi.

Tam sana göre dedi, sade, şık, modası geçmez. Aferin. Gül böyle. Hep gül. İçeri girdiğinden beri havan değişti farkında mısın, manikür dediğin böyle yapılır işte.

İn misin cin misin melek misin hayret dedi tekraren, ben kimselere anlatmam, anlatmazdım ya… Şaştım kaldım bu işe. Ama çok dokundu demek, dokunmaz mı... Çocuklar için varımı yoğumu verdim, şimdi beni beğenmiyor, istemiyorlar ya. Anayım ben elbet dokunur. Tarlabaşı'nda ayetelkürsimizi okur okur uyurduk. Kucak kucağa ne kadar mesuttuk. Bebeydiler o zaman tabii. Şimdi sorsan büyüdüler. Beni istemiyorlar, ana istenmez mi hiç be... Hiçbir şey yapmasa su saçını süpürge etmiş, demez mi insan. Belime kadar saçlarım vardı benim. Çok ağrıma gitti anlatamam. Kestim hepsini. Bak o kadar şey gördüm hiçbiri beni böyle yıkmadı. Sokakta kaldım dayak yedim ama evlat başka. Ama ben akıllı kadınım. Sen hiç üzülme. Başıyla az ötedeki valizi işaret etti. N'aptım biliyor musun? Aldım eşyamı çıktım evden. Ben gidiyorum, bir daha da gelmicem dedim. Oh olsun. Aslında arkadaşımda kalıcam. Sahi mi dediler peşimden, anne gidiyor musun? Gerçi koşup durdurmadılar, kollarıma atılmadılar, inanmadılar, blöf yapıyorum sandılar ama anlayacaklar. Anasızlık ne demekmiş görecekler. Arayacaklar biliyorum, bensiz yapamaz onlar. Bensiz yapamaz, ararlar di mi?

Derken gözyaşları sicim, katıla katıla ağlamaya başladı yeniden. Eskisinden de şiddetli. Kollarımla sardım. Bir ana gibi başını sevdim. Ağlama artık dedim. Bir ayetelkürsi okuruz geçer. Tabii ki de arayacaklar. Aramayıp da ne yapacaklar. Anasız yapamaz evlatlar…

Gözleri parlayarak başını kaldırdı. A-a şaşkın, dedi kendi kendine. Bak o kadar ayetelkürsi okudun, ama çocukları ihmal ettin, herkes her şey aklına gelirdi de çocuklar gelmedi, görüyor musun, başkasına mana bulayım derken kendin unuttun, a kafasız dedi. Gülücükler saçtı. Öte beriyi topladı. Gamı kederi dağıldı.

Hiç değilse bir müddet.

Ellerini beğendin mi ama, dedi. Güzel olmuş di mi? Allah aşkına söz ver, yine gel olur mu? Para almam senden, yeter ki gel. Bir dahakine ben seni dinlicem ama…

Anlatacak bir hikâyen olmalı, var, di mi?

Olmalı, dedi sarılırken…

Gerçek bir kadının gerçek bir hikâyesi…